

EĞİTİMİMİZE, BİLİMİMİZE VE TÜRKÇE'MİZE SAHİP ÇIKALIM, GELİŞTİRELİM. AKILLA, DÜRÜSTLÜKLE, GÜÇBİRLİĞİYLE !

İ. Halûk GÖKÇORA

“Türk insanının kimliğini kazanması, insan ve vatan sevgisi, kadın-erkek ve fırsat eşitliği, din ve vicdan hürriyeti, kendi dilinde kutsal inancını kavrayabilme hakkını kazanması (diğer bir deyişle bilmediği Arapça ile din sömürüsüne alet olmaması), çağdaş eğitim plân ve programlarını akıllıca yapıp uygulaması ve böylelikle dilde, bilimde gerçek anlamda ilerlemesi, çok doğallıkla, olanaklıdır.”

Türk dil bayramının 76.yılıni kutladığımız 2007 yılı, bundan böyle biz bilim-insanları ve halkımız için bir dönüm noktası olmalıdır. Türk insanı ve topluma yol gösterecek olan bilimle uğraşanlar, yüce Atatürk'ün önderlik ettiği “*Türk Dil Devrimi*”ne sahip çıkmalıdır. Anadolu insanın kavalındaki sesi, sazıyla bestesi, çalışı ya da davul-zurnaya dokunuşu son derece özgün, yadsınamaz güzelliكتedir. Buna karşın, Türk ekonomisine, siyasetine, savunmasından yönetimine kadar egemen olmaya çalışan, her alanda olduğu kadar kültürüyle de emperyalizmi ülkemiz üzerinde yoğunlaştıran güçler, genç nüfusumuzu zorlamaktadır. Güncel gençliğin çağdaş eğitim yetersizlikleri, yaratıcılıklarının yitirilmesi, üreticilikten kaçınmaları ülkemiz adına kayıptır. Buna karşın aynı gençliğin batı sanatçılarının müziğini elektronik devrelerden (yonga kaydından) dinlemeleri, o kültüre sahip olmadan onu örnek almaları ve bu gibi, benzer kolaycı davranışlarıyla, tembellikle, “hazır lopçuluk” la yetinmeleri ise kabul edilemez.

“Türkiye'nin çocukları, Batı'nın teknolojisinin haraçgüzarı olarak değil, kendi icad ettikleri tekniklerle değerlerimizi yeryüzüne çıkarmalı, dünyaya duyurmalıdır.”

Mustafa Kemâl ATATÜRK

Türkçe 12 bin yıllık tarihi boyunca ihmâl edilmiş ve önemsenmemiş, göçer bir toplumun dili diye, hor görülmüştür. Söz varlığının, doğurganlığının (üretkenliğinin), zenginliğinin (fiil, renk, akraba, doğa tasvirleri gibi), pekiştirilmesi, geliştirilmesi ancak ona göstereceğimiz saygı ve özenle olanaklıdır. Kaldı ki; anlatım gücü çok yüksek sözcük varlığının eklentili ve fonetik (okunduğu gibi yazılan, yazıldığı gibi okunan) özelliği, dilimizin yapısında olağanüstü ve matematiksel nitelikler; başka dillere olan üstünlüğünü yansıtmaktadır.

2-3 yaşındaki bir Türk çocuğu dil bilgisini kurallarını kolaylıkla kullanabilirken, bu özellikler Almanca konuşmaya çabalayan bir çocukta ancak 5 yaşında , anadili Arapça olan bir diğerinde ancak 12 yaşında kazanılabilmektedir. İlköğretimin başlamasıyla iki ay içinde okuma ve

Prof.Dr. İ. Halûk GÖKÇORA
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi
gokcora@gmail.com

yazma becerisini kazanabilen ve bu başarısını gösteren işareti; formasının, ceketinin göğsüne iğnelediği kurdeleden fiyongu ile gösteren Türk çocuğu, dilinin bu üstünlüğünü daha ileri yaşlarında kullanmasından özellikle ve özenle alıkonulmaktadır !

Ne yazık ki, anadilin kullanılmasından sapmalar, egemen ülkelerin Türk toplumu üzerindeki yoğun kültür emperyalizmi uygulaması sonucudur. Basın-yayın kurumları, önemli çoğunluklarıyla ve de yerli işbirlikçilerinin küçük çıkarları uyarınca gerçekleştirilen uygulamalar, yabancı güçlerin toplumumuz kültür yapılanmasında yozlaşmasına, onlar karşısında edilgen kalmasına neden olmakta ve halkımızı, bilim insanımızı yönlendirdikleri yabancı kültürün esiri haline dönüştürmektedir.

Diğer bir deyişle; sorun Türkçe dilinde değil, anadilini doğal olarak kullanması ve zenginleştirilmesi beklenen insanlarda, onların istenç ve eğilimindedir. Günümüz “Türkiye Türkçesi”nde 110 804 dil sözcüğü zenginliğimiz vardır. Yalnız Türkçe akraba ilişkileri-sözcük grubunda bile 9 000 söz varlığından konu edilebilir. Türkçe dil sözlüğü, yayınlarla ve sanal ortamda ulaşılabilir durumdadır. Bu değerli bilgi ortamına bakmak ve danışmak gereksinimi duymayan, böyle bir alışkanlık kazanmamış, kendine, diline saygı ve güveni bulunmayan Türk insanının, binbir güçlük ve yarışmayla kazandığı bilimsel ortam eylemlerini anadiliyle perçinlemesi, pek de inandırıcı görünmemektedir. Türk bilim ve yayıncılığı açısından biz bilim insanlarını yakından ilgilendirmesi gereken; 1980 sonrası yüksek eğitim kurumları yönetimlerinin ve ülkemiz siyasetinin doğru hedefi yanlış araçlar ve özendirilmelerle saptırdıkları kavramının dürüstlük ve doğru algılanmasıdır.

İşte “**Türk Tip Dizini**” eylemi, bu kısır döngüyü parçalamak ve Sağlık Bilimleri alanında bilim insanımızı ülke yararına yöneltmek için kurulmuş ve halen TÜBİTAK-ULAKBİM yapılanmasında görevde olan bir ortak çabadır.

Burada, eylemin tohumunu atan, öneri ve çabalarıyla önemli yönlendirmelerde bulunan sayın *Prof.Dr. Fikri İçli’ye*, TÜBİTAK / ULAKBİM yapısında bizlere destek veren yöneticilere ve büyük bir özveriyle çalışan sevgili arkadaşlarıma; *Türk Tip Dizini kurul üyelerine*, TÜBİTAK Sağlık Bilimleri Araştırma Grubu’na minnet borçlu olduğumuzu belirtmek isterim.

Başlangıcından bu yana geçen 13 yıllık serüvenimizde oldukça önemli gelişmelerin kaydedildiğini yadsımamakla birlikte, yapılanmalarının gereği, Türk bilimini yönlendiren *siyasal erkten, Üniversiteler Arası Kuruldan, Yüksek Öğretim Kurumundan, (TÜBİTAK, TÜBA, TTTG), TAEK, TRT, TOBB, TÜSİAD...* gibi kuruluşlardan daha fazla destek beklemekteyiz.

Türkiye’de ve Türk bilim-insanı tarafından üretilen bilginin yabancı dilde yayınlanarak egemen güçler ve onların “bilim tröstleri”ne (uluslararası egemen yayın kuruluşlarına) bedava aktarılması ülkemiz açısından büyük kayıptır. Etik ve bilimsel üretimin saygın, etkin nitelikleriyle Türkiye’nin kazancı olması, başkalarına akıllıca ve ederi karşılığı satılması ise gerçekte istenilen kârlı bir alış-veriş türü olmalıdır. Ancak yinelemekte yarar görüyorum: Halen Türk bilim-insanlarının eylemleri, ülkemiz ve bilimimizin çıkarları açısından basit bir mahalle bakkalının ticaret üzerindeki düşünce biçimden bile daha yetersiz kalmaktadır. Tüm bu yazılanlara karşın aşağıdaki atasözünü unutmamalı ve tüm aklımızla, dürüstlüğümüzle, güçbirliğimizle bilim, teknoloji ve yayın alanında başarıya yönelmeliyiz:

“Gücünüzün tükendiğini sandığınız yer, bir adım daha direnirseniz, kurtuluşun aniden kolunuzdan tutacağı yerdir.”

Kaynakça

- 1-Gökçora İH. Türk bilim dünyasına çevreci yaklaşım: Laboratuvar sıçanı ve helâ farelerine değin. *Üniversite ve Toplum Dergisi* 2005; 5 (3):1-4 www.universite-toplum.org
- 2-Gökçora İH: TÜBİTAK: Türk bilim insanları nerede ? *Üniversite ve Toplum Dergisi* 2005; 5 (2):1-6 www.universite-toplum.org
- 3-Gökçora İH. Eğitim ve kültürde kirlilik. *Üniversite ve Toplum Dergisi* 2007; 7 (1):1-9 www.universite-toplum.org
- 4-Gökçora İH. Ödül ve akademik yaşam. *Üniversite ve Toplum Dergisi* 2006; 6 (4):1-5 www.universite-toplum.org
- 5-Gökçora İH: Çağdaş olmak. *Üniversite ve Toplum Dergisi* 2006; 6 (2):1-5 www.universite-toplum.org
- 6-Kuban D: Türkiye’de bilim isteyen var mı ? *Cumhuriyet Bilim Teknik* 2007; 21(1070):2 www.cumhuriyet.com.tr
- 7-Tonta Y,Al U: Türkiye’nin bilimsel yayın haritası: Türkiye’de dergi yayıncılığı üzerine bibliyometrik bir araştırma. Hacettepe Üniversitesi, 2007 TÜBİTAK projesi: SOBAG-105K088 www.tubitak.gov.tr